

علی پاکدامن در مرحله نیمه نهایی مسابقات شمشیربازی اسلحه سابر با شکست فتوحی دیگر نماینده کشورمان به جمع ۴ نفر برتر این رقابت ها راه یافت. او در این رقابت موفق شد ۱۵ بر ۷ پیروز شود و ضمن صعود، مدال برنز خود را قطعی کند. پاکدامن در نیمه نهایی به مصاف شن چن پنگ، سابرست مطرح چینی رفت. این دو در دوره گذشته بازی های آسیایی نیز با هم رویه رو شده بودند که نماینده چین به برتری رسیده بود.

که می دانست با یک مبارزه موفق می تواند روز پایانی کاراته را به بهترین شکل ممکن تمام کند. او دقیقاً همین کار را انجام داد.

نعمتی در فینال وزن ۸۴+ کیلوگرم برابر سناد صوفیانی از عربستان قرار گرفت؛ حریفی که مدال برنز جهان و طلای بازی های کشورهای اسلامی را در کارنامه داشت. با این حال، محمود نعمتی اجازه نداد نام و سابقه حریف، مسیر مبارزه را برای او دشوار کند. او در یک مبارزه تماشایی با نتیجه ۶ بر ۳ به پیروزی رسید و دومین طلای کاراته و دومین طلای کاروان ایران در بازی های آسیایی ناگويا را به نام خود ثبت کرد.

مسیر نعمتی تا فینال نیز با اقتدار طی شد. او در نخستین مبارزه ویتانا رایاسان از لاتویس را ۵ بر صفر شکست داد و در مرحله نیمه نهایی نیز با همین نتیجه از سد شریا تنزینگ از نپال گذشت تا بدون واگذاری حتی یک امتیاز به حریفانش، خود را به فینال برساند.

اما اهمیت طلای محمود نعمتی فقط به ارزش یک مدال طلا محدود نمی شود. این مدال، کاراته ایران را به یک رکورد تاریخی رساند. محمود و مرتضی نعمتی با کسب مدال طلا در یک دوره از بازی های آسیایی، به دومین زوج برادر ایرانی تبدیل شدند که چنین افتخاری را به دست می آورند؛ اتفاقی که پیش از این تنها برای حسن و حسین روحانی در بازی های آسیایی ۲۰۰۶ دو حه رخ داده بود.

به این ترتیب، نام خانوادگی «نعمتی» در ناگويا بیش از هر چیز با طلا گره خورد. یک روز پس از طلای مرتضی در وزن ۷۵- کیلوگرم، این بار نوبت محمود بود تا روی سکوی نخست بایستد و پرورنده کاراته ایران را با دو قهرمانی به پایان برساند. سیدشهرام هروی، مدیر فنی تیم های ملی کاراته پس از این موفقیت تاکید کرد که محمود همان چیزی را که کادر فنی از او انتظار داشت در فینال به نمایش گذاشت. او همچنین یادآور شد که نعمتی چند ماه قبل نیز در مسابقات قهرمانی آسیا در بالی اندونزی حریف عربستانی خود را شکست داده بود و

شکست ۴ بر یک تیم امید ایران مقابل کره شمالی، فقط یک باخت فوتبالی و حذف از مرحله گروهی بازی های آسیایی ناگويا نبود. این نتیجه، صورتسب سال ها بی برنامه گی، تصمیم های مقطعی و نگاه حداقلی فدراسیون فوتبال به تیم امید را پیش روی فوتبال ایران گذاشت. تیمی که با پیروزی برابر امارات و تساوی مقابل چین، با یک تساوی هم می توانست صعودش را قطعی کند در حساس ترین مسابقه چنان فروپاشید که حتی فرصت دفاع از جایگاه خود را هم از دست داد. ایران با چهار امتیاز و تفاضل گل منفی یک، سوم شد و کره شمالی با همان چهار امتیاز، به دلیل تفاضل بهتر، راهی مرحله بعد شد.

تلخ تر از نتیجه، کیفیت نمایش تیم امید ایران بود. ایران بازی را با گل امیرحسین حسین زاده در دقیقه ۱۷ خوب آغاز کرد اما این برتری نه حاصل تسلط واقعی بر مسابقه بلکه بیشتر نتیجه یک موقعیت مناسب بود. پس از گل، تیم امید ایران نه توانست ریتم بازی را کنترل کند و نه راهی برای مهار فشار حریف پیدا کرد. کره شمالی در دقایق پایانی نیمه اول دو بار به گل رسید و در نیمه دوم نیز صاحب دو گل دیگر شد. گل چهارم، که پس از توپ رهایی در زمین کره شمالی و فرار بازیکن این تیم از میانه میدان به دست آمد، نماد روشنی از آشفتگی دفاعی و فقدان تمرکز بازیکنان ایران بود.

از این شکست درس بگیرد

سیاست فدراسیون فوتبال در قبال تیم امید، یک چرخه تکراری و شکست خورده است. مسئولان معمولاً می گویند بودجه کافی برای پرداخت دستمزد چهار

صعود

دسته جمعی به فینال

برش

طلای تاریخی در دنیای مجازی

اما داستان طلاهای ایران در ناگويا به تاتامی ختم نشد. در دنیای بازی های الکترونیک نیز ایران یک اتفاق تاریخی را رقم زد و برای نخستین بار در رقابت های Football بازی های آسیایی به مدال طلا رسید. حسن پاچانی و ابوالفضل آقایی نسب نمایندگان ایران در فینال برابر مالزی قرار گرفتند. در مجموع، ایران با نتیجه ۴ بر ۲ از سد مالزی گذشت و قهرمان شد. در این دیدار، آقایی نسب در بخش Mobile با نتیجه ۲ بر یک شکست خورد، اما حسن پاچانی در بخش PC با پیروزی قاطع ۳ بر صفر ورق را برگرداند و کار قهرمانی ایران را تمام کرد. در جریان این دیدار، ستاره های بزرگی مانند مسی، امباپه، گلاش و انزو در ترکیب مجازی ایران حضور داشتند و سه گل پیروزی بخش پاچانی، نقش مهمی در ثبت این طلای تاریخی داشت.

این بار نیز توانست همان برتری را تکرار کند. اما شاید مهم ترین بخش صحبت های هروی، اشاره او به اتفاقی تاریخی برای کاراته ایران بود. به گفته مدیر فنی تیم های ملی، ایران برای نخستین بار در تاریخ بازی های آسیایی و در مجموع رقابت های زنان و مردان، عنوان قهرمانی کاراته آسیا را به دست آورده است؛ قهرمانی ای که نتیجه مجموعه عملکرد نمایندگان ایران در کاتا و کومیته زنان و مردان بود. کارنامه نهایی کاراته ایران در ناگويا نیز گویای همین موفقیت است: دو مدال طلا و سه مدال نقره. مرتضی نعمتی و محمود نعمتی روی سکوی

قایقرانان کشورمان در ۸ ماده به فینال صعود کردند. فاطمه مجلل (تک نفره سنگین وزن)، زینب نوروزی و کیمیا زارعی (دوبل سنگین وزن زنان)، امیرحسین محمودپور (تک نفره سبک وزن مردان)، سارا فخری و هانیه خورسند(قایق دوفره تک پاروی زنان)، بهمن نصیری (تک نفره سنگین وزن) و مهسا جاور، سها فخری، ساقی ملکی و هنگامه کامیاب (تیم چهار نفره ایران) همگی به فینال های مختلف صعود کردند و از صبح امروز رقابت خود را برای کسب مدال آغاز می کنند.

شکست می خوریم، حذف می شویم اما هیچ کس جوابگو نیست درخشان: شکست امیدها هیچ توجیهی ندارد

تیم ملی امید ایران با شکست سنگین ۴ بر یک مقابل کره شمالی، از رقابت های آسیایی ناگويا ژاپن حذف شد؛ نتیجه ای تلخ که بار دیگر ناکامی فوتبال ایران در رده امید را به صدر اخبار آورد. تیم امید که پیش از این نیز در مسیر صعود به المپیک ناکام مانده بود، این بار در رقابت های آسیایی نتوانست انتظارات را برآورده کند. حمید درخشان، بازیکن پیشین تیم ملی و پرسپولیس در گفت وگو با «جام جم» به انتقاد از عملکرد تیم امید پرداخت و تأکید کرد مشکل فوتبال ایران فراتر از یک شکست یا یک تورنمنت است.

آقای درخشان، شکست ۴ بر یک تیم امید مقابل کره شمالی و حذف از رقابت ها را چطور ارزیابی می کنید؟
واقعاً شکست بسیار بدی بود. فکر نمی کنم کسی انتظار داشت تیم امید ایران با نتیجه ۴ بر یک مقابل کره شمالی شکست بخورد. به همین دلیل هضم و تحمل چنین نتیجه ای بسیار سخت است. نوع بازی و نتیجه ای که رقم خورد، واقعاً دور از انتظار بود.

فکر می کنید دلیل اصلی این عملکرد چه بود؟

ما بارها قبل از اعزام تیم امید گفتیم که نمی توان یک تیم را با یک یا دو ماه کار آماده کرد و انتظار داشت در یک تورنمنت مهم حریفی برای گفتن داشته باشد. نتیجه اش را هم دیدیم. در عمل مشخص شد که تیم ما مقابل کره شمالی حرف چندانی برای گفتن ندارد. حدود ۷۰ درصد مالکیت و جریان بازی در اختیار حریف بود. آنها چاره گل زدند و حتی می توانستند گل های بیشتری هم به ثمر برسانند.

در حالی که تعدادی از بازیکنان خوب لیگ برتر در اختیار تیم امید قرار گرفته بودند، همین موضوع انتظاها را بالاتر نمی برد؟
دقیقاً همین طور است. ما تعدادی از بهترین بازیکنان لیگ برتر را در اختیار تیم امید قرار دادیم و طبیعتاً انتظار خیلی بیشتری از این تیم وجود داشت. من حتی می گویم اگر با یک تیم معمولی تر هم به این مسابقات می رفتم، شاید چنین شکستی را مقابل کره شمالی متحمل نمی شدم. ضمن این که مقابل تیمی با نتیجه سنگین شکست خوردیم که خودش برابر چین باخته بود. به نظر من چنین شکستی توجیه پذیر نیست.

شما از این شکست به عنوان یک اتفاق بسیار تلخ برای فوتبال ایران یاد می کنید. چرا؟

چون این اتفاق را قبلاً هم به شکل های دیگری دیده ایم. یک بار در مسیر صعود به المپیک ناکام می مانیم و حالا هم با چنین نتیجه ای از رقابت های آسیایی کنار می رویم. این بار حساسیت و انتظارهای بیشتر بود؛ چون گفته می شد تیم امید شرایط خوبی دارد و بازیکنان باکیفیتی در اختیارش هستند، اما در نهایت باز هم نتیجه نگرفتم.

مساله مهم تر این که بعد از این ناکامی ها معمولاً کسی پاسخگو نیست. کسی نمی پرسد چرا تیم امید نتیجه نگرفت و چه کسی مسئول این اتفاق است. حتی ممکن است سرمربی تیم برگردد و بعداً مسئولیت بالاتری هم بگیرد؛ وقتی برای موفقیت و شکست تعریف روشنی از مسئولیت وجود نداشته باشد، طبیعتاً است که مشکلات تکرار شوند.

یعنی مشکل را فقط متوجه کادر فنی تیم امید نمی دانید؟

نه، مساله بسیار گسترده تر است. تیم امید ما مانند بعضی دیگر از تیم های پایه حذف شد و این نشان می دهد چرخه فوتبال پایه ما معیوب است. با این ساختار نمی توان انتظار داشت در رده های پایه به موفقیت مستمر برسیم. ممکن است در مقطعی نتیجه ای هم بگیریم، اما برای موفقیت پایدار نیاز به برنامه و ساختار مشخص داریم.

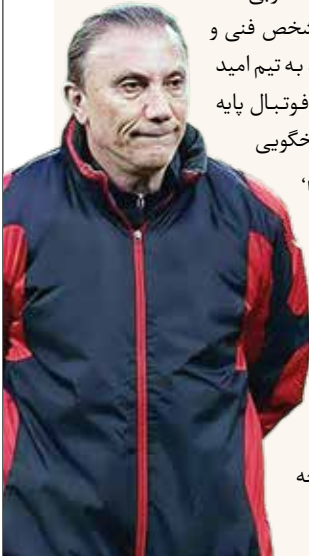
شما پیش از این هم نسبت به وضعیت تیم های پایه انتقاد کرده بودید.

فکر می کنید ریشه اصلی این ناکامی ها کجاست؟

متأسفانه وقتی انتقاد می کنیم، بعضی ها نا راحت می شوند، در حالی که من و خیلی از پیشکسوتان به دلیل علاقه ای که به تیم ملی و فوتبال کشورمان داریم این حرف ها را مطرح می کنیم. احساس من این است که فوتبال ما دیگر فقط درجا نمی زند، بلکه در بعضی زمینه ها در حال عقب رفتن است. با این شرایط، صحبت کردن از قهرمانی تیم امید در آسیا عجیب است. ابتدا ببینیم برای قهرمانی چه برنامه و زیرساختی فراهم کرده ایم. چرا باید انتظار داشته باشیم قهرمان آسیا شویم وقتی برنامه و فلسفه مشخصی برای فوتبال پایه نداریم؟

پس مشکل اصلی را کمبود بازیکن باکیفیت نمی دانید؟
خیر. اتفاقاً از نظر نفرات، تیم ما بضاعت خوبی داشت.

مشکل اصلی نبود برنامه و فلسفه مشخص فنی و اجرایی است. این ایراد فقط مربوط به تیم امید هم نیست و در بخش های مختلف فوتبال پایه دیده می شود. مساله بعدی پاسخگویی است. شکست سنگینی می خوریم، حذف می شویم و بعد از مدتی همه چیز فراموش می شود. قبلاً هم چنین شکست ها و ناکامی هایی داشته ایم، اما دوباره همان مسیر را تکرار می کنیم. تا زمانی که این رویه تغییر نکند و بعد از هر ناکامی دلایل آن به صورت جدی بررسی نشود، نمی توان انتظار داشت نتیجه متفاوتی بگیریم.

جام جم

ورزشSPORT

پنجشنبه ۲ مهر ۱۴۰۵
شماره ۷۴۲۵

فیفا دی

ازبکستان-ایران؛ امروز ساعت ۱۷:۳۰

همان همیشگی!

تیم ملی فوتبال ایران امروز ساعت ۱۷:۳۰ در ازبکستان به میدان می رود؛ مسابقه ای که بیش از یک دیدار دوستانه، نخستین رونمایی ایران پس از جام جهانی به حساب می آید. اهمیت بازی نه فقط به نتیجه بلکه به تصویری مربوط است که امیر قلعه نویی و شاگردانش از آینده تیم ملی ارئه خواهند داد. ایران قرار است پس از پایان یک دوره مهم، با ترکیبی تازه تر و ایده هایی متفاوت تر دیده شود؛ هرچند نشانه های تغییر هنوز آن قدر پررنگ نیست که بتوان از آغاز یک پوست اندازی واقعی صحبت کرد. مهم ترین خبر ترکیب ایران، بازگشت سردار آزمون است. مهاجم باتجربه تیم ملی دوباره در ترکیب قرار می گیرد و در کنار مهدی طارمی زوجی را تشکیل می دهد که سال هاست یک از شناخته شده ترین و قابل اتکاترین خطوط حمله فوتبال ایران بوده است. حضور دوباره این دو در زمین، برای هواداران یادآور روزهایی است که تیم ملی با تکیه بر هماهنگی و تجربه آنها بخش مهمی از قدرت هجومی خود را به دست می آورد. با این حال پرسش اصلی این است که آیا بازگشت این زوج قرار است نشانه تداوم باشد یا آخرین استفاده از نسلی است که هنوز جانشینان آماده ای برایش ساخته نشده اند؟ قلعه نویی که در ماه های اخیر تلاش کرده تغییراتی در تیم ایجاد کند، بازیکنان جوان تری را به اردو دعوت کرده و در برخی پست ها دنبال آرمودن گزینه های تازه بوده است. اما واقعیت این است که میانگین سنی تیم ملی همچنان بالاست و بخش مهمی از ترکیب را بازیکنان باتجربه تشکیل می دهند. تجربه در مسابقات بزرگ امتیاز مهمی است اما اگر با خون تازه، سرعت و انگیزه جوان ترها همراه نشود، تیم را به مجموعه ای قابل پیش بینی تبدیل می کند؛ تیمی که شاید در مدیریت مسابقه موفق باشد اما در برابر حریفان دوند و منسجم، از نظر انرژی و واکنش پذیری آسیب پذیر خواهد بود. دیدار با ازبکستان برای فوتبال ایران تاگی چندانی ندارد. این دو تیم در فاصله ای کوتاه بارها مقابل هم قرار گرفته اند و در دو سال گذشته، ازبکستان بیش از هر حریف دیگری رویه روی ایران ایستاده است. آنهاد در سال های اخیر فاصله شان را با فوتبال ایران کم کرده و دیگر حریف درجه دومی در آسیا نیستند. کاناوارو برعکس قلعه نویی تغییرات زیادی در ازبکستان داشته و می خواهد با تیمی جوان تر اعزام رقابت های جام ملت ها شود.

لیگ ملت های اروپا

پنجشنبه ۲ مهر		
آلمان	22:15	هنگد
دانمارک	22:15	نروژ
ولز	22:15	پرتغال
جمعه ۳ مهر		
بلژیک	22:15	ایتالیا
فرانسه	22:15	ترکیه
رومانی	22:15	سوئد